

การเปรียบเทียบระดับอุณหภูมิของร่างกายก่อนและหลังรับประทานอาหาร

นาง รัชนี ศุจันทร์รัตน์

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชาพยาบาลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

ISBN ๙๗๘-๕๖๙-๗๕๖-๓

008549 | 17096066

A Comparison of Levels of The Body Temperature
Before and After Food Intake

Mrs. Rachanee Sujijantararat

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements

for The Degree of Master of Education

Department of Nursing Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1982

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การประยุกต์ใช้บาร์โค้ดอ่านห้องน้ำของร่างกายก่อนและหลังรับประทานอาหาร
โดย	นาง รัชนี ศุจินทร์ตัน
ภาควิชา	พยาบาลศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมคิด รักษาสัตย์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ประนอม รอคคำกิ

บัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

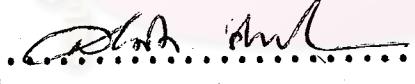
.... คณบดีบัญชีวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประดิษฐ์ มนนาค)

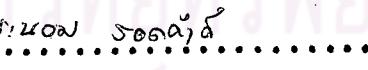
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.... ประธานกรรมการ

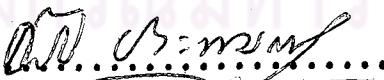
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประนอม โอหกานนท์)

.... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมคิด รักษาสัตย์)

.... กรรมการ

(อาจารย์ ประนอม รอคคำกิ)

.... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวัสดิ์ ประทุมราช)

ลิขสิทธิ์ของบัญชีวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบระดับอุณหภูมิของร่างกายก่อนและหลังรับประทานอาหาร

ชื่อนิสิต

นาง รัชนี ศุจิจันทร์รัตน์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมคิด รักษาสัตบุร्य

ภาควิชา

พยาบาลศึกษา

ปีการศึกษา

๒๕๖๕

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบระดับอุณหภูมิร่างกายของคนปกติก่อนและภายหลังรับประทานอาหารมื้อเย็น เพื่อเปรียบเทียบระดับอุณหภูมิสูงสุดภายหลังรับประทานอาหารระหว่างกลุ่มที่ได้รับอาหารร้อนกับกลุ่มที่ได้รับอาหารเย็น เพื่อเปรียบเทียบระยะเวลาของการลดระดับอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นภายหลังรับประทานอาหารลงสู่ระดับปกติระหว่างกลุ่มที่ได้รับอาหารร้อนกับกลุ่มที่ได้รับอาหารเย็น ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในครั้งนี้เป็นพสกนิตรแห่งกองร้อยพลเสนารักษ์และศูนย์โทรศัพท์โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าจำนวน ๖๐ คน ซึ่งเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ตารางเลขสุ่ม แบ่งประชากรออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๓๐ คน กลุ่มที่ ๑ ในรับประทานอาหารเย็น กลุ่มที่ ๒ ในรับประทานอาหารร้อน อาหารที่ให้รับประทานคำนวนจากน้ำหนักและส่วนสูงของแต่ละคน วัดอุณหภูมิร่างกายครั้งแรกก่อนรับประทานอาหาร และภายหลังรับประทานอาหาร วัดอุณหภูมิร่างกายทุก ๑๐ นาที เทอร์โมมิเตอร์ที่ใช้วัดอุณหภูมิร่างกายได้รับการทดสอบแล้วว่ามีความสามารถในการขยายตัวเท่ากัน การวิเคราะห์ข้อมูลการทำนายการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ และแพร์ท--test

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิสูงสุดของร่างกายภายในหลังรับประทานอาหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของระดับอุณหภูมิร่างกายก่อนรับประทานอาหารทั้ง ๒ กลุ่ม โดยกลุ่มที่ ๑ แรกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๙ กลุ่มที่ ๒ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๘

๒. ระดับอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นภายในหลังรับประทานอาหาร กลุ่มที่ ๑ เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มที่ ๒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๐๐๕ โดยค่าอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นสูงสุดคือ ๐.๔ องศาเซลเซียส ในกลุ่มที่ ๑ และ ๐.๖ องศาเซลเซียส ในกลุ่มที่ ๒

๓. ระยะเวลาของการเพิ่มอุณหภูมิร่างกายขึ้นสู่ระดับสูงสุดภายในหลังรับประทานอาหาร ใช้เวลาไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ ๑ ใช้เวลาเฉลี่ย ๑๒.๔๖ นาที กลุ่มที่ ๒ ใช้เวลาเฉลี่ย ๑๔.๔๙ นาที

๔. ระยะเวลาของการลดระดับอุณหภูมิที่เพิ่มขึ้นภายในหลังรับประทานอาหารลงสู่ระดับอุณหภูมิก่อนรับประทานอาหาร ทั้ง ๒ กลุ่มใช้เวลาไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มที่ ๑ ใช้เวลาเฉลี่ย ๑๓๒.๐๖๕ นาที กลุ่มที่ ๒ ใช้เวลาเฉลี่ย ๑๔๓.๕๙๕ นาที

ดังนั้นจึงไม่ควรวัดอุณหภูมิร่างกายในระยะเวลา ๒ ชั่วโมงภายหลังรับประทานอาหาร โดยเฉพาะระหว่างเวลา ๓๐ - ๔๕ นาทีหลังรับประทานอาหาร เพราะค่าอุณหภูมิทั้งค่าอาจสูงขึ้นจนทำให้มีการแปรความหมายผิดไปได้

Thesis Title A Comparison of Levels of The Body Temperature
 Before and After Food Intake

Author Mrs. Rachanee Sujijantararat

Thesis Advisor Assistant Professor Somkit Raksasataya
 Mrs. Pranom Rodcumdee

Department Nursing Education

Academic Year 1982

ABSTRACT

The purposes of this study were to compare the temperature of normal subjects before and after the meal, the maximum temperatures of the subjects taking warm food and cold food, the time intervals which the bodies took to reach their maximum temperatures after meal, and also the intervals taken for the temperatures to decline to normal level. The experimental subjects were 60 soldiers taken by simple random sampling and random number from Medical Company Pramongkutkla Hospital. The subject were devided into 2 groups, each contains 30, these experimental groups were served cold and warm meal respectively. The subjects' temperatures were measured before meal and every 10 minutes interval after meal. Statistical procedures used were arithmatic mean, standard diviation, t-test and pair t-test.

The results of this study were :-

1. The mean of the maximum body temperatures taken after meal was higher than the mean of the body temperature taken before meal in both groups. The first group had statistical significant difference at .01 level. The second group had statistical significant difference at .005 level.

2. The level of the increased temperature taken after meal of the second group was higher than that of the first group with statistical significant difference at the .0005 level. The maximum of the increased temperature of the first group was 0.4 degree celsius and the second group was 0.6 degree celsius.

3. After food intake the time intervals which the body took to reach their maximum temperatures in both group had no statistical significant difference. The mean of time interval of the first group was 42.586 minutes and 34.821 minutes for the second group.

4. The mean of time intervals for the increased body temperature to decline to their controll level (before meal) were 132.069 minutes and 123.929 minutes in the first and second group respectively. There was no statistical significant different between these two figures.

The measurement of body temperature should not be made within 2 hours after meal, especially during 30 to 45 minutes after meal, because the temperature obtained might be so high to cause misinterpretation.

กิติกรรมประวัติ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงให้ความถูกต้องจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัย
ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพรัตน์ พลพิบูลย์ ผู้ให้ความช่วยเหลือ
ในการคิดค้นโภชนาการและให้คำแนะนำในเบื้องต้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมคิด รักษา^๔
ศักดิ์ และอาจารย์ ประนอม รอคคำดี ออาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัยได้กราบให้คำ^๕
ปรึกษาแนะนำให้ข้อคิดเห็น ให้ความเอาใจใส่ แก้ไขข้อบกพร่องและให้กำลังใจ^๖
เป็นอย่างดี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวัสดิ์ ประทุมราช ผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ^๗
น่าค้านสอดคลິ

ขอกราบขอบพระคุณ พันครึ่งรัตน์ เกสรบัว ผู้บังคับการกองร้อยพลเสนารักษ์และศูนย์โทรศัพท์โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และขอขอบคุณหราษฎร์เขาร่วมการ^๘
ทดลองทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งจนสามารถเก็บข้อมูลให้สำเร็จเรียบร้อย^๙
ขอขอบพระคุณ นายแพทย์ศุภชัย ศุจิจันทร์รัตน์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบรายการผู้เข้า^{๑๐}
รับการทดลอง ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่พยาบาลศูนย์สุขภาพรัตน์ ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี^{๑๑}
ในการเก็บข้อมูล และสุ่มทายขอขอบพระคุณนายแพทย์^{๑๒}
พิชัย ศุจิจันทร์รัตน์ ผู้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจทุกท่าน จนทำให้วิทยานิพนธ์^{๑๓}
ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รัชนี ศุจิจันทร์รัตน์

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๑
กิจกรรมประการ.....	๒
สารบัญตาราง.....	๓

บทที่

๑ บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
ปัญหาในการวิจัย.....	๑๔
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๑๕
สมมุติฐานการวิจัย.....	๑๕
ขอบเขตของการวิจัย.....	๑๗
ข้อคิดเห็นของนักวิจัย.....	๑๘
ความจำกัดของการวิจัย.....	๑๙
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๑
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	๒๓

๒ วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง.....

วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๖
ลักษณะประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	๒๗
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๘
วิธีดำเนินงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๒๙
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๕

สารบัญ (ค่อ)

หน้า

บทที่

๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗๕
๕	สรุป อกบิปรายผล และขอเสนอแนะ.....	๘๐
	สรุปผลการวิจัย.....	๘๓
	อกบิปรายผล.....	๘๔
	ขอเสนอแนะ	๙๐๒
	บรรณานุกรม.....	๙๐๕
	ภาคผนวก.....	๙๑๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	เปรียบเทียบอายุของประชากรระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒	๔๐
๒	เปรียบเทียบระยะเวลาที่ใช้ในการรับประทานอาหารระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒	๔๙
๓	เปรียบเทียบจำนวนอาหารที่เหลือระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ...	๕๖
๔	ค่าความชื้นและอุณหภูมิของขยะทำการทดสอบ.....	๕๗
๕	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุณหภูมิร่างกายที่วัดได้ก่อนรับประทานอาหารระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒.....	๕๘
๖	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอุณหภูมิเพิ่มขึ้นจนถึงระดับสูงสุดภายหลังรับประทานอาหารระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒.....	๕๙
๗	เปรียบเทียบระดับอุณหภูมิร่างกายก่อนรับประทานอาหารกับระดับอุณหภูมิสูงสุดภายหลังรับประทานอาหารของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒..	๖๖
๘	เปรียบเทียบจำนวนประชากรของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ในระดับต่างๆ ของการเพิ่มอุณหภูมิร่างกายภายหลังรับประทานอาหาร.....	๖๗
๙	เปรียบเทียบระยะเวลาที่อุณหภูมิร่างกายเพิ่มขึ้นจนถึงระดับสูงสุดภายหลังรับประทานอาหาร ระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒.....	๖๘
๑๐	เปรียบเทียบระยะเวลาการลดระดับอุณหภูมิของร่างกายที่สูงขึ้นภายหลังรับประทานอาหารลงสู่ระดับคำสุด ระหว่างกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒.....	๖๙